

stikker paa Pension; thi den Embedsmand, som ikke havde tjent i et fuldt Aar, vilde ikke være stikker derpaa, og at det ikke er noget Overflødigt, jeg her tillader mig at bemærke, det skal jeg ikke tillade mig at godtgjøre af Historien, som vilde sætte mig istand til at paavise adskillige Embedsmand, som ikke et heelt Embedsaar var forundt; men Udvalget siger det samme; thi Udvalget har forandret Udkastets 1—15 til fra Nul Aar til 2 Aar, og har altsaa medtaget de Embedsmand, der ikke have tjent i et fuldt Aar. Det er den ene Retning, hvor Udkastets § 3 vilde være grundlovstridigt, hvis ellers Thingets høitærede Formand tilligemed de ærede Rigsdagsmand, som dese hans Anskuelse, have Ret i, at de 5 foreliggende Forslag ere grundlovstridige; men endnu i en anden Henseende er det samme Tilfældet.

Formanden: Spørgsmaalet er ikke her, om § 3 er grundlovstridig eller ikke grundlovstridig; men Spørgsmaalet er, om det til § 2 under Nr. 1 stillede Forslag er det; men hvis den ærede Rigsdagsmand har Betænkkeligheder ved § 3, saa vil han finde Leilighed til at udtale sig derom, naar denne § kommer til Discussion.

Barfod: Jeg er saa langt fra at have Betænkkeligheder ved § 3, at jeg ikke engang har Betænkkeligheder ved, hvad den høitærede Formand har Betænkkelighed ved; men jeg troer, at den høitærede Formand vil være enig med mig i, at, naar jeg har tilladt mig her at tage Ordet for at godtgjøre, at der ikke er og neppe kan være noget grundlovstridigt i de stillede Endringsforslag, at jeg da søger mine Beviser, hvor jeg troer at kunne finde dem.

Formanden: Nei, det kan jeg ikke være enig i; thi den ærede Taler kunde da gaae reent udenfor Sagen. Hvad der er Tale om her, det, som der er det formeentlig grundlovstridige ved dette Forslag, er, at der staaer i Forslaget, at Pensionen skal i ethvert enkelt Tilfælde bestemmes ved særegen Lov. Det er jo et ganske andet Spørgsmaal, end om der blev sagt, som f. Ex. Udkastet siger, at Embedsmand, som have tjent mindre end et Aar, skulle slet ingen Pension have. Om det altsaa end lykkedes den ærede Taler, at gjøre det

ganske klart for Thingets Majoritet, at ogsaa denne Bestemmelse i Udkastets § 3 var grundlovstridig, saa vilde det dog ingen Indskydelse have paa Afgjørelsen af Spørgsmaalet for det foreliggende Forslags Bedkommende.

Barfod: Jeg troer imidlertid, at, naar det maatte kunne lykkes mig at paavise, at der vare Bestemmelser i det, os af Regeringen forelagte Lovudkast, der ligesaa fuldt som de omhandlede Forslag maatte kunne siges at stride mod Grundloven, at det da med det Samme vilde være lykkedes mig at overbevise Rigsdagen, som neppe kan tiltroe Statsraadet en Tendents til noget Grundlovstridigt, om, at der heller ikke i de, som det forekommer mig, under samme Kategori henhørende Forslag kan siges at være noget Grundlovstridigt. Jeg skal tillade mig at fortsætte den Traad, som jeg slap, og oppebie, om Formanden maatte finde, at jeg har omtalt Noget, som ikke henhørte paa nærværende Sted. Jeg skal tillade mig navnlig at sige, at hvad man vil have, er, at Pensionens Størrelse skal være fastsat i Pensioneloven, men det vil ikke skee, dersom Pensionen, saaledes som Statsraadet har troet, kunde variere fra 20—30 pCt.; thi, ligesaa godt, som den kunde variere fra 20—30 pCt., kunde den ogsaa variere fra 2—60 pCt.; den kunde bevæge sig mellem 1 og 100 pCt., og denne Mangel paa Fasthed vilde da indtræde efter Regeringens eget Udkast. Som en Folge deraf kan jeg ikke antage, at denne Mangel ved det forelagte Forslag, en Mangel, som ganske vist medfører, at Pensionens Størrelse ikke med mathematisk Nøjagtighed kan forudbestemmes i ethvert enkelt Tilfælde, den vil ligesaa fuldt være Tilfældet efter Udkastet, som efter de foreliggende Forslag, og, er det ikke en Feil hos Udkastet, kan det heller ikke være en Feil ved de foreliggende Forslag, og navnlig ikke en Feil af den Natur, at den skulde kunne gjøre disse Forslag grundlovstridige.

Formanden: Jeg maa bemærke, førend vi gaae over til den næste Taler, at for det Første har jeg ingenlunde — jeg gjentager denne Erklæring — yttret, at Nogen tilsigtede en grundlovstridig Bestemmelse (Nei!). Det maa jeg paa det bestemteste fralægge mig; men endelig vil jeg ogsaa, da den sidste ærede Ta-